

Hvad hende Aarstiden giver, det bringer hun Tid efter anden
 Frem paa Dit Bord og forstaar ved hvert et eneste Maaltid
 Snildt at veksle. Og modner nu Somren blot Frugten i Haven,
 Tænker paa Forraad til Vintren hun alt. I den kølige Kælder
 Gemmer hun Kaalen, og der de sure Agurker skal modnes,
 Mens i det luftige Kammer Pomonas Gaver bevares.
 Gerne hun tager mod Ros fra Fa'ren og alle smaa Søsken',
 Og dersom noget slaar fejl, da Ulykken større hun finder,
 End om en Skyldner undløber fra Dig med et ubetalt Skyldbrev.
 Saadan er Pigen beskæftiget. Stille de huslige Dyder
 Modnes hos hende, at siden sin Husbonds Hjem hun kan pryde.
 Ønsker hun endelig Læsning, en Kogebog vælger for sandt hun,
 Saadanne skrev man og trykte i hundredevis dem for hende.

En af Søstrene sørger for Haven, der nødig maa ligge
 Rundt om Din Bolig romantisk, men fugtig og mørk som et Vildnis.
 Heller hun deler i Bede den zirlig, hvor nyttige Urter
 Dyrkes til Køk'net, og Frugter, som Ungdommens Hjerte kan fryde.
 Patriarkalsk skal Du skabe Dig selv et Rige, et lille,
 Men med en Husstand tro som Guld, og som kender Din Vilje.
 Har Du af Døtre end flere, der heller med kvindeligt Arbejd'
 Stille vil sidde, da er det saa meget des bedre; thi Naalen
 Hviler ej Aaret rundt, og noksaa huslig i Hjemmet,
 Giver de Damen saa gerne, naar offentlig frem de skal træde.
 Og som der syes og der sømmes, saa stryges der stadig og vaskes
 Evig og altid, siden i hvide, landlige Klæder
 Pigerne prange og feje med Slæb og med fodsida Skørter
 Gaderne rene og Haven og rejser i Balsalen Støvet.
 Sandelig, havde af Piger Dusinet jeg fuldt her i Huset,
 Aldrig forlegen for Arbejd' jeg var; thi de skaffer sig Arbejd'
 Magelig selv. Men fra Nytaar til Jul kom over min Tærskel
 Ej nogen eneste Bog, hidsendt af en „Læseforening“.

Et Brev.

Kære Frøken Redaktør!

De tager Dem jo somme Tider af mine smaa Breve og lader dem gaa videre; maaske gør De det samme i Dag, da jeg har Lyst til at snakke lidt om Problemet, Ægteskabet. Det er nogle Overvejelser, der naturlig kommer frem under min daglige Færden i Søndermarken mellem de mere eller mindre forlovede Par, som befolke Havens skjulte Kroge ved Solnedgangstid. De kender jo